

Skrivelse om en sammanhållen kedja för arbetsmarknadsinsatser

I Stockholms stad ska alla stockholmare få den hjälp som behövs för att kunna stå på egna ben och leva ett självständigt liv. Det behövs ofta individuellt utformade insatser för att ge personer långt ifrån arbetsmarknaden stöd att bli självförsörjande, inte minst för unga utan fullgjord skolgång. Insatserna ska syfta till att hjälpa personer att snabbt nå egen försörjning för att undvika långvarigt behov av bistånd. Ett viktigt fokusområde för det arbetet är gruppen UVAS 16-29 år, unga i varken arbete eller studier.

Målgruppen UVAS är heterogen och anledningarna till en svag ställning på arbetsmarknaden varierar och kan bero på exempelvis kriminalitet, fysisk eller psykisk ohälsa, hemmasittarproblematik, försörjningsstöd eller att personen är nyanländ. Insatser och verktyg för att hjälpa målgruppen in på arbetsmarknaden behöver därför vara mångfacetterade och individuellt anpassade. Det krävs även ett aktivt uppsökande arbete, både fysiskt och digitalt, för att nå målgruppen som sällan själva ansöker om stödinsatser.

En av de främsta riskfaktorerna är när ungdomar inte klarar gymnasiet av olika anledningar. Det innebär i sig en högre tröskel för att sen komma in på arbetsmarknaden som vuxen. Därför är det viktigt att planering och arbetsmarknadsinsatser påbörjas så tidigt som möjligt, om insatser för att ungdomen ska klara skolgången misslyckats.

För att lyckas få den här den här målgruppen att bli självförsörjande finns ett behov av en sammanhållen kedja för arbetsmarknadsinsatser. Vi vill därför få svar på följande frågor:

1. Hur ser stadsdelens arbete ut för att få gruppen UVAS 16-29 år att bli självförsörjande?
2. Vilket samarbete finns mellan stadsdelens skolor och förvaltningens arbetsmarknadsinsatser?
3. Bedriver stadsdelen något uppsökande arbete för att nå målgruppen?
4. Hur har utvecklingen av andelen UVAS i stadsdelen sett ut över tid?